

ODVJETNIČKI URED

Milica Đurđević

Zagreb, Margaretska 3 tel. 01-555-2364 01/6298365 mob 091 7332011
E-mail: milica.djurdjevic1@optinet.hr

RH TRGOVAČKI SUD SPLIT
Split, Sukoišanska 5

Na br:ST-630/2018

Podnesak stečajnog vjerovnika

I Ovim se podneskom stečajni vjerovnik očituje na prijedlog razlučnog vjerovnika od 23.2.2025.g. kako slijedi:

Točno je da je VTS RH donio Rješenja u kojem je kako se navodi izričito naveo u točkama koje navodi podnositelj prijedloga t.14 i 17a i drugim točkama Rješenja slijedeće:

t-13 "da ovaj sud misli se na VTS RH nije mogao ništa zaključiti jer je Sud prvog stupnja samo načelno naveo elemente za jedan postupak ali ne i za ostale koje je Josip Šarko naveo ,stoga Odluka suda prvog stupnja ima nedostataka zbog kojih se ne može ispirati,

t.14 Odluke VTS-a citiramo „Iz prethodno navedenog proizilazi da sud prvog stupnja nije uopće razmatrao činjenicu svrhe odgode namirenja ,naime, u slučaju da se uspije u predmetnim postupcima postavlja se pitanje da li je moguće vratiti novac koji je isplaćen a u ovoj pravnoj stvari bi se razlučnom vjerovniku trebao isplatiti značajan iznos novca ,stoga o tim odlučnim činjenicama sud prvog stupnja uopće nije razmatrao niti ih je naveo u svojoj Odluci.Stoga Odluka suda prvog stupnja nije razmatrala niti ih je navela u svojoj Odluci.Stoga Odluka prvog stupnja ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati .

II Iz prethodno navedenog proizilazi da razlučni vjerovnik ne može tražiti da Sud prvog stupnja ukoliko kako navodi da prvostupanjski sud donese Rješenje o odgodi namirenja razlučnog vjerovnika da se stečajnom vjerovniku primjeni jamčevina od 20% od iznosa osporene tražbine.Ovo iz razloga dok se ne riješi i ne donese Odluka nakon ukidnog rješenja.

III Međutim svi ostali navodi iz prijedloga razlučnog vjerovnika su neosnovani i nisu na zakonu osnovani.Navod da je stečajni vjerovnik „ucijenio razlučnog vjerovnika“i tražio isplati 1.200.000 eura od iste je bez osnova a niti se nikakvi dokazi na to ne dostavljaju.

Ako već ovako piše punomoćnik razlučnog vjerovnika on to mora dokazati ,stečajni vjerovnik ovo smatra samo blaćenjem Josipa Šarka pred sudom a upravo iz okolnosti što će stečajni vjerovnik poduzeti sva pravna sredstva protiv razlučnog vjerovnika zbog niza nezakonitosti koje smo već u žalbi naveli.

Ponoviti ćemo samo navode iz žalbe a o kojim navodima se nije očitovao VTS RH

Kod Općinskog građanskog suda Zagreb se vodi predmet pod brojem P-341/2020 .

Dokaz: Ugovor o prijenosu tražbine

Podnesak sudu P-341/2020 na kraju krajeva naslovni Sud je dužan izvršiti uvid u spis OGZ-a P-341/2020

Stečajni vjerovnik ističe da je stečaj pokrenut 2018 godine a Slobodanu Ljubičiću je priznato razlučno pravo a ustup tražbine je nastupio danom 7.3.2023 g.koji prema članku 146 stečajnog zakona prijenos razlučne tražbine nije dopušten i temeljem čl.150 st.3 Stečajnog zakona takav Ugovor je ništetan .Obzirom da je Sud dužan da pazi na ništetnost po službenoj dužnosti prema propisima Zakona o obveznim odnosima (čl-327)a pravila parničnog postupka se na odgovarajući način primjenjuju u stečajnom postupku .Stečajni Sud nije lišen ovlasti da pazi na valjanost poslova koji direktno utječu na stečajnu masu i tražbine.

Člankom 11 stavkom 3 Stečajnog zakona (načelo postupka) Sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi i sve potrebne pravne radnje i uvide u spis i po potrebi zakazati raspravu radi utvrđenja svih činjenica.

Sud je utvrdio temeljem čl.150 SZ-a a je Slobodan Ljubičić u stečajnom postupku imao položaj razlučnog vjerovnika koji mu je priznat 2019 g. i naknadno gubi pravo otuđenja i prijenosa tražbine i ustupa iste.na ovakav način je naslovni sud pogrešno primjenio materijalno pravo iz čl.150 stečajnog zakona.

Upravo je naslovni sud povredio pravo na sudsku zaštitu (Ustav RH čl.29 i čl.6 EKLJP)što predstavlja uskraćivanje prava stranke na sudsku zaštitu protiv nezakonitog posla.

Postavlja se pitanje da li Sud smije zanemariti obvezujuće zakonske odredbe u stečajnom postupku u kojima je Stečajni zakon glavni temelj odlučivanja te donijeti Odluku bez primjene obvezujućih odredbi Stečajnog zakona.

Sud je morao odlučiti i primijeniti zakonsku odredbu čl.327 ZOO-a da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti ili je na ovakav način svoju zakonsku dužnost prebacio na Općinski građanski sud Zagreb iako je i sam o tome trebao odlučiti.

Očito je da se u pobijanom Rješenju radi o neistinama i netočnim činjenicama da bi Sud opravdao svoju Odluku.Iako je vidljivo iz obrazloženja da je donio oprečne Odluke o istoj pravnoj stvari.kako smo naveli pod III i IV ove Odluke.

Postavlja se pitanje kako može Sud donijeti Rješenje o isplati navodnom razlučnom vjerovniku iako je pravni posao sklopljen protivno pravnim propisima pa na temelju takvog pravnog posla priznaje kao legitiman u svom Rješenju.

Sud nije zakonito donio Rješenje te naložio isplatu razlučne tražbine čija legitimacija proizilazi iz Ugovora koji je potencijalno ništetan ,bez prethodnog utvrđenja valjanosti tog Ugovora.

Ovo predstavlja dugoročne posljedice za povjerenje u pravni sustav RH ako sudovi selektivno primjenjuju vlastite zakone, posebno one koji su ključni za zaštitu stečajne mase i sprečavanje nezakonitih radnji i to unatoč zabrani i upozorenju stečajnog vjerovnika.

Zaključno ističemo da stečajni vjerovnik smatra da pobijanim rješenjem naslovnog suda počinjene bitne povrede postupka i pogrešne primjene materijalnog prava čime je povrijedio pravo na sudsku zaštitu stečajnog vjerovnika time što dopušta pravni učinak ništetnog Ugovora unutar stečajnog postupka i ignorira pravnu normu čl.150 ST.

Obzirom na činjenicu da se osporavaju sva prava razlučnog vjerovnika dok se dovrše parnični postupci u OGZ-u P-341/2020 ne može se govoriti o iznosu kako razlučnog vjerovnika tako i troškovima jer za sada dok se navedeni spis ne dovrši da li ima pravo na naplatu ili ne a pogotovo vezano i za članak 150 SZ-a.

Što se tiče ostalih žalbenih razloga istaknutih koje smo isticali u žalbi drugostupanjski sud na strani 11 Odluke navodi da je temeljem članka 117 OZ-a propisano da osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može ako to utječe na njezino namirenje najkasnije na ročištu za diobu .drugoj osobi osporiti postojanje tražbine a ovo obrazloženje je u suprotnosti sa podneskom razlučnog vjerovnika koji tvrdi da stečajni vjerovnik nema takva procesna prava.

Odredbom čl.118 OZ-a sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da u određenom roku pokrene parnicu jer Odluka zavisi od spornih činjenica i učinila vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje **Sud je trebao odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika čija se tražbina osporava jer je stečajni vjerovnik dostavio dokaze o pokretanju parnice kao i tužbu za utvrđenje ništetnosti isprava na temelju čega je nastalo razlučno pravo upravo iz razloga koji smo naveli ..**

Odluke koje je dostavio punomoćnik ne utječu na tijek ovog postupka i donošenja novog Rješenja pa se nećemo očitovati na htpu dostavljenih papira.

Josip Šarko pp